

– Vit hava havt tveir framúr góðar ferðir í Føroyum, og vit gleða okkum sera nógv til at vitja aftur, sigur Johnny Hansen, sangari í Kandis

Ítriv sum livibreyð

– VIT FINGU **MØGULEIKAN** AT KOMA ÚT AT **SPÆLA** SAMAN VIÐ **ØÐRUM** BÓLKUM Á **MUSIKKSKÚLA**, OG NÚ HAVA VIT VERIÐ **VIRKNIR** Í 24 ÁR, SIGUR **JOHNNY HANSEN**, SANGARIN Í DANSI-BÓLKINUM **KANDIS**, SUM VITJAR Í FØROYUM UM **VIKUSKIFTIÐ**

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@socialurin.fo

Teir hava selt 1,5 milliónir fløgur, hava 3000 limir í sínum fjepparafelag og áttu í fjør 18. mest seldu útgávuna í Danmark. Teir hava ferðast 1,3 milliónir kilometrar í sambandi við framførslur á festivalum, í høllum, á marknaðarplássum, og tað svarar til meira enn 30 ferðir runt verðina.

Dansibólkurin Kandis hevur verið virkin í 24 ár, og tað høvdu menninir í bólkinum ikki sæð fyri sær.

– Kandis byrjaði, tá ið vit gingu á musikkskúla. Vit finga møguleikan at

koma út at spæla saman við øðrum bólkum á musikkskúla, og nú hava vit verið virknir í 24 ár. Hetta er ítrivið, sum gjørdist til livibreyð, sigur Johnny Hansen, sum sangari í bólkinum.

Teir spældu fyrstu ferð til einkjuball á einum gistingarhúsi 4. januar í 1989, og síðani hava teir undirhildið trimum milliónum fólki.

Misti konuna

Um vikuskiftið vitjar Kandis aftur í Føroyum, og leygarkvöldið spæla teir til dans í ítróttarhøllini á Hálvi í Havn.

– Vit hava havt tveir framúr góðar ferðir í Føroyum, og vit gleða okkum sera nógv til at vitja aftur, sigur Johnny Hansen.

Hann hevur verið nógv frammi í Danmark, eftir at hann fyrri fyra árum síðani misti konu sína. Eftir sótu hann og tvær døtur.

– Eg havi tað gott í dag, men ein slík hending gevur nøkur arr, sum tú ongantíð sleppur av við, men vit hava sum familja roynt at koma víðari. Serliga tann yngra gentan hevur verið av merkt av tí, sum hendi, og vit fara ongantíð at gloyma tað ella heilt at koma yvir tað, men vit royna sum frægast at liva við tí og koma víðari, sigur Johnny Hansen.

So segði hann...

– Onkur hevur stúrt fyri, at samfelagið skal líða rentudeyðan. Eg stúri fyri, at sjúkrahúsini líða lønardeyðan, tí nú er onki eftir rakstur.

Ronnie Midjord, stjóri á Suðuroyar Sjúkrahúsi, har 85 prosent av játtanini fara til lønir

KLUMMAN

Eyðun Klakstein

Tá eg fekk blóðpropp

Í síðstu viku fekk eg blóðpropp, varð sendur niður og var í lívsvanda.

Ella tað var í øllum førum søgan, sum gekk her heima, samstundis sum eg var staddur uttanlands – frískur og væl fyri.

Fyrstu ferð, eg frætti um mín blóðpropp, var mánadagin í farnu viku, tá ið ein vinmaður skrivaði til mín:

– Ert tú í Wien nú? Hoyrði tú vart innlagdur, men tað passar kanska ikki?

Spurdi hann, hvat man verður innlagdur fyri í Wien?

Og soleiðis var tað eisini fyri fyrst. Eitt sindur festligt og skemtiligt, at fólk skuldu ganga og siga søguna um mína lívshóttandi sjúku, meðan eg spákaði mær ein túr í kuldanum framman fyri *Stephansdom* í eysturríkska høvuðsstaðnum.

Men ikki tí – tað kann henda fyri ein og hvønn, nær tað skal verða. Vit eru skroypilig menniskju, sum kunnu verða rakt av sjúku ella ólukku, nær tað skal verða. Í so máta var einki löggið í, at eg kundi havt fingið ein blóðpropp.

Men alikavæl. Eftir nakrar dagar var tað ikki so festligt meira. Fólk spurdu seg fyri hjá fólki rundan um meg fyri at vita, hvussu tað gekst, og hóast eg legði eina dagsaktuella mynd á facebook og sipaði til leysasøgurnar, so hjálpti tað ikki stórvegis, og eitt vinfólk skrivaði til mín:

– Eg hoyrði tvær konur prátá í dag, og onnur visti at siga, at tú hevði fingið blóðpropp í hjartað og vart fluttur á Ríkis-sjúkrahúsið, og har stóð illa til. Vónirnar vóru ringar.

Helst er søgan íkomin av eini misskiljing, og nú má tað ringasta av slatrinum verða avhasað, men tað er næstan ræðandi at síggja, hvussu skjótt og víða slíkar søgur kunnu ferðast, uttan at nakað sum helst hald er í teimum.

Og vit kenna eisini øll til at verða við í kórinum, sum heilhjartað syngur sangin uttan at vita, um veruligt hald er í yrkingini.

Men onkuntíð rýkur veruliga av ongum brandi – tibetur!

